

Peter Luknjar*

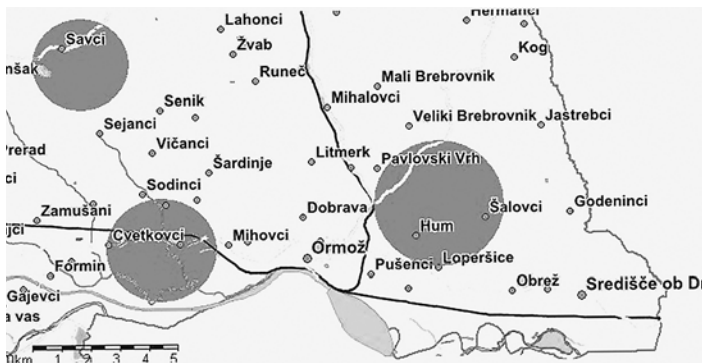
ROD BRUMEN (OB STOLETNICI ROJSTVA DR. VINKA BRUMNA)

Prispevek obravnava rodbino Brumen z različnih vidikov. V uvodnem delu je nekaj dejstev o priimku Brumen, sledi osrednji del s pregledom družinskega debla in v nadaljevanju razvoj socialno-ekonomskega statusa družine.

Uvod

Pomen priimka je razložen v Etimološkem slovarju slovenskega jezika¹. »Bruma, brumnost« pomeni pobožnost (od 16. do 19. stoletja), iz tega sledi pridevnik brumen – pobožen, izpričano tudi kot priimek Brumen.

Priimek Brumen je v Sloveniji dokaj pogost, v letu 2007 je bilo 549 nosilcev tega priimka. Za razliko od nekaterih drugih prleških priimkov, ki so geografsko omejeni, ga je mogoče najti skorajda v vseh slovenskih regijah, razen v goriški. Najpogostejši je v podravski statistični regiji, kjer je 60 % nosilcev tega priimka.²



*Rodovi Brumen v naši okolici
ob začetku ohranjenih župnijskih knjig.³*

V naši neposredni okolici lahko priimek Brumen najdemo v že od začetka ohranjenih krstnih in ostalih župnijskih knjigah v fari Sv. Tomaž, v knjigah podružnične cerkve Sv. Lenarta – v Podgorcih in v knjigah župnije Ormož. Priimek je bil omejen čas

prisoten tudi v ostalih bližnjih krajih in trgih, npr.: v Gorišnici, Ljutomeru in Središču ob Dravi.

Glede na navedeno, roda Brumen ne bo možno med sabo povsem povezati. Iz ostalih virov in literature⁴ je razvidno, da so prvi začetki tega priimka v neposredni bližini v naselju Savci, župnija Sv. Tomaž. Ob popisu zemljiškega gospostva Ormož leta 1542 je bil tamkajšnji gospodar Jurij Brumen.

Doslej znani podatki za ostala naselja kažejo, da v letu 1542 nikjer drugje ni bilo Brumnov. Ob tem je treba poudariti, da z omembo v začetku 16. stoletja sodi med najstarejše slovenske priimke.

Ohranjenih je več različic zapisa priimka: Wrumben, Wrumen in Brumen.

Pisni viri kažejo, da prihaja rod Vinka Brumna s Huma pri Ormožu, zelo verjetna je povezava vseh »ormoških« Brumnov z najstarejšimi koreninami v Savcih.

Zaradi slabega stanja starih krstnih knjig župnije Ormož je možna samo delna rekonstrukcija povezav med prvimi tremi generacijami družine Brumen na Humu.^{5, 6}

1. generacija:

- Martin Brumen, rojen pred letom 1707, poročen z Marijo Štebih in Marijo Fulin.

* Peter Luknjar, profesor kemije, Gimnazija Ormož, Hardek 5, 2270 Ormož.

¹ Bezljaj, Etimološki slovar slovenskega jezika.

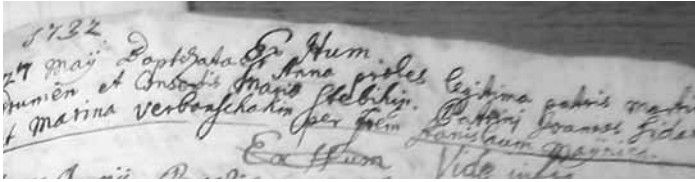
² Statistični urad RS.

³ Podlaga - karta TIS.

⁴ Cenitve imetja (Gülschätzung), Ormož skozi stoletja 1.

⁵ RMK, PMK, MMK župnij Ormož, Svetinje in Središče ob Dravi.

⁶ Zapisniki duš župnije Ormož in Središče ob Dravi.



Rojstvo na Humu, 27. maja 1732 se je rodila Ana, zakonska hči Martina Brumna in Marije Štebih, botra sta bila Ivan Zidarič in Marija Verbanšek.

2. generacija:

Potomci Martina Brumna:

- I. Ana Brumen, rojena leta 1732 na Humu.
- II. Vid Brumen, poročen s Heleno Juršec in Margereto Panič, njegovi otroci se rojevajo na Humu med leti 1754 in 1765.
- III. Andrej Brumen, poročen s Heleno Kuharič, njegovi otroci se rojevajo na Humu med leti 1758 in 1769.
- IV. Helena Brumen, rojena leta 1741 na Humu.

3. generacija

Potomci Vida Brumna:

- II. a. Anton Brumen, rojen leta 1754 na Humu.
- II. b. Matija Brumen, rojen leta 1756 na Humu.
- II. c. Marija Brumen, rojena leta 1757 na Humu.
- II. č. Martin Brumen, rojen leta 1760 na Humu.
- II. d. Helena Brumen, rojena leta 1762 na Humu.
- II. e. Jakob Brumen, rojen okrog leta 1765, poročen leta 1803 z Lenko s Huma 24, umrl leta 1823.

Potomci Andreja Brumna in Helene Kuharič:

- III. a. Mihael Brumen, rojen okrog leta 1758, poročen z Barbaro Masten.
- III. b. Neža Brumen, rojena leta 1760 na Humu.
- III. c. Jožef Brumen, rojen leta 1765 na Humu
- III. č. Jakob Brumen, rojen leta 1769 na Humu, poročen z Marijo Aleksič iz Frankovcev, umrl leta 1814.

Za naslednje generacije so pomembni:

- Jakob Brumen (II. e.), njegov sin Andrej, ki je umrl leta 1871, je bil v tem času zadnji nosilec priimka Brumen na Humu.
- Jakob Brumen (III. č.), njegov sin Tomaž je leta 1840 prodal domačijo Hum 29 sosedoma Mihaelu in Mariji Zidarič.
- Mihael Brumen (III. a.), njegov sin Jožef, rojen leta 1785 na Humu 29, je s poroko na Pavlovski Vrh 40

ohranil priimek in rod Brumen, ki se v eni izmed vej že leta 1903 vrne na Hum.

4. generacija

Sin Mihaela Brumna:

- III. a. i. Jožef Brumen, rojen leta 1785 na Humu 29, poročen leta 1811 z Uršulo Zobovič na Pavlovski Vrh 40, umrl leta 1849. Uršula Brumen, rojena Zobovič, je umrla leta 1853 v starosti 74 let.

5. generacija

Potomci Jožefa Brumna:

- Blaž Brumen, rojen leta 1811 v Pavlovskem Vrh 40, poročen leta 1834 z Alojzijo Kotnik v Pavlovskem Vrh 40, tam umrl leta 1867.
- Marija Brumen, rojena leta 1814 v Pavlovskem Vrh 40, umrla leta 1825.
- Gera Brumen, rojena leta 1820 v Pavlovskem Vrh 40, umrla leta 1825.

6. generacija

Potomci Blaža Brumna:

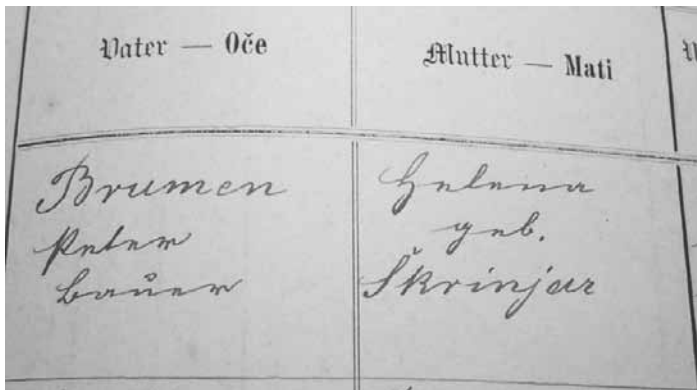
- Franc Brumen, rojen leta 1835 v Pavlovskem Vrh 40
- Peter Brumen, rojen leta 1838 v Pavlovskem Vrh 40, poročen leta 1866 s Heleno Kovač, leta 1867 postal vdovec in se leta 1869 vnovič poročil, tokrat s Heleno Škrinjar. Umrl je leta 1888 v Šalovcih 9 v 50. letu starosti.
- Neža Brumen, rojena leta 1840 v Pavlovskem Vrh 40, umrla leta 1843.
- Marija Brumen, rojena leta 1843 v Pavlovskem Vrh 40, umrla leta 1844.
- Ana Brumen, rojena leta 1845 v Pavlovskem Vrh 40.
- Katarina Brumen, rojena leta 1850 v Pavlovskem Vrh 40.

7. generacija

Potomci Petra Brumna:

- Franc Brumen, rojen leta 1867, umrl kot otrok.
- Matija Brumen, rojen leta 1869, umrl neporočen v Pušencih, kjer je bil za gospodarja pri vdovi na kmetiji Plavec.

- Avgust Brumen, rojen leta 1871 v Pavlovskem Vrhu 40, poročen leta 1895 s Katarino Perc iz Miklavža pri Ormožu.
- Julijana Brumen, rojena 1878 v Šalovcih, poročila se je z Lesnikarjem v Središče ob Dravi.
- Mihael Brumen, rojen leta 1880 v Šalovcih 9, poročen leta 1903 z Marijo Ivanuša na Hum 24. (Imela sta več otrok, med njimi je bil Peter Brumen, rojen leta 1911 na Humu 68).
- Alojzija Brumen, rojena leta 1882 v Šalovcih 9, poročena s Trstenjakom v Šalovcih.
- Vincenc Brumen, rojen leta 1885 v Šalovcih 9, poročen leta 1908 z Marijo Bauman, umrl leta 1956. Marija Brumen, rojena Bauman je umrla leta 1962.
- Terezija Brumen, rojena leta 1888, umrla 1897.



Vpis staršev v rojstno matično knjigo za enega izmed njihovih otrok, (Peter Brumen – kmet, in Helena, rojena Škrinjar)

8. generacija

Samo potomci Vincenca Brumna:

- Vinko Brumen, rojen leta 1909, poročen z Milko Šušteršič, umrl leta 1993 v Argentini.
- Anton Brumen, rojen leta 1913, poročen z Marijo Bauman, umrl leta 1991.
- Avgust Brumen, rojen leta 1911, poročen leta 1947 z Juliko Lukman, umrl leta 1965.
- Marija Brumen, rojena 1917, poročena s Francem Klobučarjem v Središče ob Dravi, umrla leta 2000.



*Stojijo: Anton Brumen, Jelica Šušteršič, Franc Klobučar, mož Jelice Šušteršič, Marija Klobučar, roj. Brumen, Avgust Brumen; sedijo: Marija Brumen, roj. Bauman (žena Antona), mati Marija Brumen, roj. Bauman, oče Vincenc Brumen, Julika Brumen, roj. Lukman (žena Avgusta), na rokah Jožek Brumen (poročen z Martino Pauša na Hum); v prvi vrsti sedijo: Micika Brumen (poročena Kozar), Justina Brumen (poročena Moharič) in Slavica Brumen (poročena Luknjar na Hum), fotografija je nastala na dvorišču domačije v Šalovcih leta 1954.⁷
Last Slavice Luknjar.*



*Vinko in Milka Brumen (edini par, ki manjka na prejšnji sliki), Argentina, 4. junij 1958.
Last Slavice Luknjar.*

⁷ Nekatere fotografije so last Slavice Luknjar.

9., 10. in 11. generacija Brumnov živi danes v severovzhodnem delu Slovenije

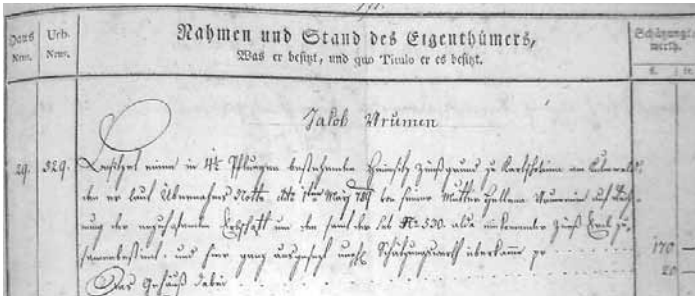
(tri generacije potomcev Avgusta Brumna živijo na Humu v sosesčini svojih davnih prednikov in obdelujejo iste njive in travnike).

Razen po vpisih v matične knjige lahko sledimo rodu tudi po ostalih arhivskih virih in si tako ustvarimo celovitejšo podobo od teh, ki nam jih pokažejo samo letnice pomembnih življenjskih dogodkov.

Terezijanski kataster in popis hišnih gospodarjev iz leta 1754 nam omogočita lociranje domovanja Martina Brumna na jugozahodno pobočje Huma.⁸ Prvi vpisi v zemljiške knjige⁹ pokažejo, da so ob koncu 18. stoletja živeli na Humu, stara hišna številka 29.



V terezijanskem katastru gosposčine Markovci je Martin Brumen lastnik na dveh urbarnih številkah – 562 in 563, pozneje pridobijo urbarno številko 529.



Prvi vpis v staro zemljiško knjigo za urbarno številko 529 gosposčine Markovci, Hum, stara hišna številka 29.

Spremembe lastnikov na Humu 29 so si sledile v naslednjem zaporedju:

- leta 1789 Helena Brumen preda posest sinu Jakobu,
- leta 1813 Jakob Brumen (III. č.) zapusti posestvo sinu Tomažu, del posestva zadrži Jakobov brat Jožef,
- leta 1840 proda Tomaž Brumen posestvo skupaj s stanovanjskim in gospodarskim poslopjem Mihaelu

in Mariji Zidarič s Huma, stara hišna številka 27, - Zidariči so nato lastniki več kot 100 let¹⁰, potem je na stavbišču v osemdesetih letih prejšnjega stoletja zgradila vikend ga. Lah iz Ormoža.

V času pred nastankom franciskejskega katastra leta 1825 so na Humu s kupno pogodbo pridobili staro hišno številko 44. Ta je stala v bližini domačije družine Bac, kjer je živela Helena Brumen, vdova po Jakobu Brumnu (II. e.).

Spremembe lastnikov na Humu 44 so si sledile v naslednjem zaporedju:

- leta 1821 Jakob Brumen (II. e.) in žena Lenka, po kupni pogodbi z Jožefom in Barbaro Plantič iz Ormoža,
- leta 1823 Lenka Brumen, po pokojnem možu,
- leta 1830 Andrej Brumen in žena Uršula, rojena Podgorelec, dedovanje po materi Lenki,
- leta 1868 Andrej Brumen, dedovanje po pokojni ženi Uršuli,
- leta 1868 Jurij in Ana Podgorelec, po pogodbi za preužitek Andreja Brumna, Andrej Brumen je umrl tri leta pozneje, potem do leta 1903 na Humu ni Brumnov.

V letu 1825 na hišni številki Hum 29 gospodarita Jožef (III. c.) in Tomaž Brumen iz 3. in 4. generacije, na hišni številki 44 je lastnica vdova Lenka Brumen.¹¹

Pripadajo jim naslednje humske parcelne številke:

- 1) 308, 309, 310, 311 in 312 – Jožef Brumen, Hum 29,
- 2) 320, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 468, 469, 470, 471 in 472 – Tomaž Brumen, Hum 29,
- 3) 361, 362, 363 in 364 – Helena Brumen, Hum 44.

Jožef, sin Mihaela Brumna (III.a.i.) je po poroki z Uršulo Zobovič zaživel na njeni domačiji v Pavlovskem Vrhu, po smrti tasta Tomaža Zoboviča v letu 1817 prevzame gospodarjenje.

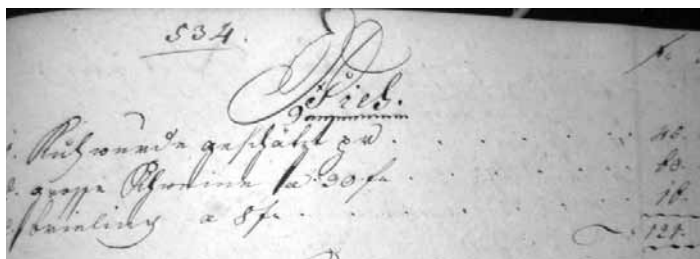
Tedaj je nastal zapuščinski inventar – popis in cenitev vsega, kar je bilo pri hiši. V inventarju, ki je dolg 11 strani, sledijo popisi vseh dokumentov, parcel, živine, žita v shrambah ter vseh premičnin.

⁸ Fond MTK, Štajerski deželni arhiv.

⁹ Fond Stara zemljiška knjiga gospodarstva Markovci in Ormož, Zgodovinski arhiv Ptuj.

¹⁰ Zemljiška knjiga K.O. Hum

¹¹ Fond Franciskejski kataster, mape in delovodniki, Arhiv RS.



Cenitev živine, ena krava, dve veliki svinji in dva prašiča, skupaj 121 goldinarjev. Zapuščinski inventar po Tomažu Zoboviču.¹²

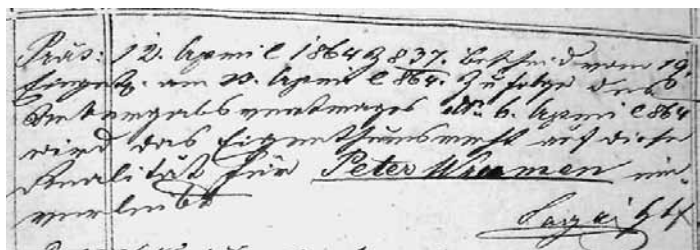
Jožef Brumen je med lastniki parcel v Pavlovskem Vrhu leta 1825 v franciscejskem katastru.

Pripadajo mu naslednje parcelne številke v Pavlovskem Vrhu skupaj z namembnostjo:

- 1) 465, 467, 549, 551, 554, 555 in 557 – pašniki in sadovnjaki,
- 2) 466 in 553 – vinograda,
- 3) 468 in 559 – gozd,
- 4) 550, 556 in 558 – njive,
- 5) 560 – travnik,
- 6) 552 – vrt,
- 7) 74 – stavbišče.

Skupna površina je znašala 13 oralov in 1235,2 sežnja, kar je v današnjih merah 7 hektarjev in 92 arov.

V Pavlovskem Vrhu pride leta 1834 do sklenitve poročne pogodbe Jožefovega sina Blaža Brumna z Alojzijo Kotnik in sočasnega prevzema posestva od njegovih staršev. Bistveni člen poročne pogodbe je zagotavljal skrb za otroke iz tega zakona v primeru smrti enega ali drugega zakonca.

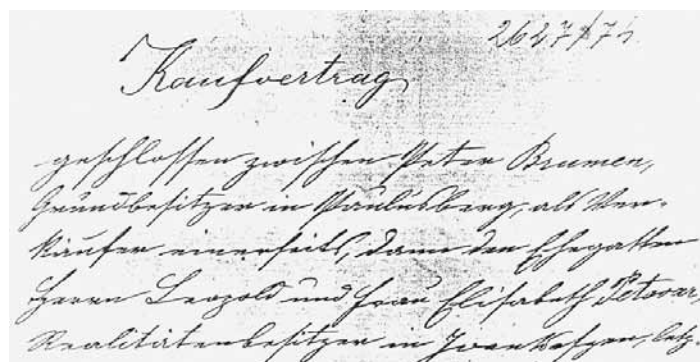


Sprememba lastništva v stari zemljiški knjigi gosposčine Ormož, leta 1864 prevzem urbarne številke 84b (Pavlovski Vrh 40), vpis lastniške pravice na Petra Brumna.

Leta 1864 prevzame posest Blažev sin Peter Brumen.

Hitro za tem se mora Peter Brumen v manj kot letu dni soočiti s smrtjo vseh svojih najbližjih. Aprila leta 1867, zaradi zapletov pri prvem porodu, umre žena Helena, roj. Kovač, čez dva meseca oče Blaž in februarja, leta 1868, umre še mati Alojzija.

Pomlad 1868 je pričakal sam z enoletnim sinom Francem. Kmalu je poiskal naslednje primerno dekle, to je bila Helena Škrinjar iz Vinskega Vrha, s katero se je poročil januarja 1869. Verjetno se je moral v tem času zadolžiti, zato je leta 1874 prodal celotno posest v Pavlovskem Vrhu in z drugo ženo Heleno, roj. Škrinjar kupil posest v Šalovcih.



Prodaja urbarne št. 84b gosposčine Ormož (Pavlovski Vrh 40) z omenjenimi kupci in prodajalcem.

Prodajna pogodba za Pavlovski Vrh 40, posest pod urbarno št. 84b gosposčine Ormož, je bila sklenjena 27. aprila 1874 v Ormožu.

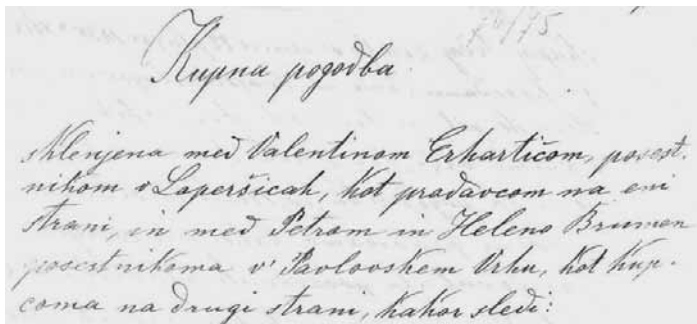
Peter Brumen je prodal stanovanjsko in gospodarsko poslopje, skupaj z nepremičninami, z izjemo vseh premoženj za 3950 goldinarjev. Dejansko je dobil samo del kupnine, saj je imel dolgove v skupni vrednosti 1415 goldinarjev. Večji del dolga je prinesla zadolžnica pri radgonski hranilnici, manjši del, 151 goldinarjev, je znašal znesek zapuščine po prvi ženi za mladoletnega sina Franca iz prvega zakona. Ob pogodbi je bilo določeno, da je lahko obdržal zimsko setev koruze, krompirja, pese, prosa in ajde.

Kupca sta bila gospod Leopold Petovar in gospa Elizabeta, rojena Kočevar, posestnika iz Ivanjkovcev, slednjo je zaradi mladoletnosti zastopal njen oče Ivan Kočevar, posestnik iz Središča ob Dravi.

¹² Zbirka listin zemljiške knjige gospostva Ormož, Zgodovinski arhiv Ptuj.

Del kupnine v višini dolga sta poravnala njegova starša Lovrenc in Gera Petovar in si s tem zagotovila dosmrtni preužitek.

Podpisniki te pogodbe so bili na strani kupcev: Leopold Petovar, Gera Petovar, Lorenc Petovar in Ivan Kočevar, prodajalec Peter Brumen, priči Anton Jesih in Mihalj Ferjan ter notar dr. Ivan Geršak.



Prodaja urbarne št. 128 $\frac{1}{4}$ in 135 pod Veliko Nedeljo (Šalovci 9, pozneje 15) z omenjenimi kupci in prodajalcem.

Kupna pogodba za Šalovce 9, posest pod urbarno št. 128 $\frac{1}{4}$ in 135 pod Veliko Nedeljo, je bila sklenjena 20. junija 1874 v Ormožu.

Prodajalec Valentin Erhartič, posestnik iz Loperšic, je prodal vse svoje zemljišče ležeče v Šalovcih v skupni izmeri 22 plugov in 1435 sežnjev, kar pomeni približno 12 hektarjev, skupaj z vsemi poslopji, pohištvom in z živino; pogodbeniki so si vse pogledali in odkazali. Kupnina je znašala 3000 goldinarjev, od tega je bilo takoj plačano 1000 goldinarjev, ostanek sta kupca morala poravnati do 1. januarja 1875. Tudi v tem primeru si je prodajalec zadržal zimsko setev ter do plačila preostanka še sobo (zadnjo hišo) in eno klet. Kupcema je obljubil, da bosta po žetvi dobila eno kopo slame.

Vpis v zemljiške knjige pa je bil opravljen, ko sta kupca poravnala vso kupnino, to je bilo 9. januarja 1875.

Podpisniki te pogodbe so bili: prodajalec Valentin Erhartič, kupca Peter in Helena Brumen, priči Mihalj Ferjan in Anton Jesih, ter notar dr. Ivan Geršak.

Pri pogodbah je zanimivo, da je isti notar sočasno uporabil najprej nemški in nato slovenski uradovalni jezik.¹³

Primerjava cen in površin nam pove, da je bila nižinska zemlja v Šalovcih za polovico cenejša (12 ha, za 3000 gd – preračunano na 8 ha dobimo 2000 gd) od vinogradniške v Pavlovskem Vrhu (8 ha, za 4000 gd).

Eintragung	
Kaufvertrag	
1	Am 9. Jänner 1875 ist die Kaufverträge über den Grund 128 1/4 und 135 in der Gemeinde Šalovci, Kreis Ormož, zwischen Valentin Erhartič, Verkäufer, und Peter und Helena Brumen, Käufer, abgeschlossen worden.
2	Am 11. Oktober 1889 ist die Kaufverträge über den Grund 128 1/4 und 135 in der Gemeinde Šalovci, Kreis Ormož, zwischen der Witwe Helena Brumen, Verkäuferin, und Vinko Brumen, Käufer, abgeschlossen worden.
3	Am 9. Oktober 1908 ist die Kaufverträge über den Grund 128 1/4 und 135 in der Gemeinde Šalovci, Kreis Ormož, zwischen Vinko Brumen, Verkäufer, und Marija Bauman, Käuferin, abgeschlossen worden.
4	Am 15. August 1947 ist die Kaufverträge über den Grund 128 1/4 und 135 in der Gemeinde Šalovci, Kreis Ormož, zwischen August Brumen, Verkäufer, und Julijana Lukman, Käuferin, abgeschlossen worden.

Spremembe lastništva v novi zemljiški knjigi za Šalovce 9, od prvega vpisa na Brumne.

Spremembe lastnikov v Šalovcih so si sledile v naslednjem zaporedju:

- leta 1875 Peter in Helena Brumen, po kupni pogodbi,
- leta 1889 vdova Helena Brumen, del po pokojnem možu,
- leta 1908 Vinko Brumen in Marija, roj. Bauman, predprodajna in ženitna pogodba,
- leta 1947 Avgust Brumen in Julijana, roj. Lukman, izročilna pogodba,
- leta 1965 vdova Julijana Brumen in štirje otroci...

Omenil bi dve podobni usodi vdov v rodu. Helena Brumen je leta 1888 ostala sama z osmimi otroki, od najstarejšega sina, starega 18 let, do nekajmesečne hčerke. Dvajset let je gospodarila po najboljših močeh; ko je leta 1908 najmlajši sin Vinko prevzel gospodarstvo, je bila kmetija potrebna temeljite obnove, dela so trajala praktično 30 let.

Postavil je novo hišo in hleve, nato je dela prekinila prva svetovna vojna. Vinko Brumen se je udeležil tako vzhodne - ruske fronte kot tudi zahodne - soške fronte. Kljub temu da je bil večkrat ranjen, je ostal živ. V zahvalo, da je preživel, je leta 1933 ob domačiji, preko ceste, postavil kapelo posvečeno Srcu Jezusovemu.

¹³ Zbirka listin, Zemljiška knjiga Ormož.



*Brumnova kapela.
Fotografija je nastala okrog leta 1968.
Last Slavice Luknjar.*

Obnova gospodarskih poslopij je trajala še leta 1937, o čemer pričajo inicialke MVB in letnica 1937 na enem izmed nosilnih tramov.



*Začetnice M (arija) V(incenc) B(rumen)
in letnica 1937 na tramu.*

Verjetno so se v letu 1937 obnovitvena dela končala, tako je drugorojeni sin Avgust lahko v svojem 26. letu starosti začel obiskovati kmetijsko šolo v Šentjurju in jo leto pozneje uspešno končal.

Prvorojeni sin Vinko se je ob tem ves čas šolal, leta 1931 je diplomiral in leta 1936 doktoriral. Med drugo svetovno vojno je postal ravnatelj na učiteljskišču v Gorici in leta 1948 emigriral v Argentino. Gre za najbolj učeno osebnost v vsem Brumnovem rodu, zato bo njegova (avto)biografija najbrž že v bližnji prihodnosti v celoti objavljena.

Posestvo sta tako leta 1947 prevzela Avgust Brumen z ženo Juliko, ki je k hiši s poroko prinesla dolgo pričakovane gorice. Vendar je že leta 1965, ko je mož

Avgust po dolgi bolezni umrl, postala vdova. Ostala je sama s štirimi mladoletnimi otroki in podobno kot moževa babica Helena samostojno, s pomočjo otrok, vodila gospodarstvo naslednjih 17 let.



*Z leve: Ivan Brumen (poročen z Darinko Skoliber, stanujejo v Šalovcih 15), Slavica Brumen (poročena Luknjar), Julika Brumen, rojena Lukman (1917 – 1996), Jožek Brumen (poročen z Martino Pauša na Hum 12, stara hišna številka 31 – meji na posest stare hišne št. 29!), Avgust Brumen (1911 – 1965), manjka Justina Brumen.
Fotografirano pred domačijo v Šalovcih 15,
10. januarja 1965.
Last Slavice Luknjar.*

Ob koncu prispevka bi omenil še Petra Brumna (1911 – 1998), dolgoletnega zvonarja v humski cerkvi. Čeprav je bil bratranec našega deda Gusteka, smo mu vsi pravili stric Peter. Ker je Avgust Brumen umrl, preden sem se rodil, sem v začetku devetdesetih let njega povprašal o Brumnovem rodu. Zapisal mi je vse, kar je vedel o najinih prednikih in pripisal: »Pa radi jih imejte in v molitvah se jih spomnite«.

Ključne besede

Brumen, rodoslovje, rodoslovni viri.

Pisni viri

- Zgodovinski arhiv Ptuj, Fond: *stara zemljiška knjiga*.
- Nadškofijski arhiv Maribor, *Fond matičnih knjig*.
- Okrajno sodišče Ormož, *Zemljiška knjiga*.
- Arhiv Republike Slovenije, *Franciskejski kataster*.
- Štajerski deželni arhiv, *Gültschätzungen in MTK* (Terezijanski kataster).

Spletni vir

- Statistični urad Republike Slovenije, internetne strani.

Literatura

- France BEZLAJ: *Etimološki slovar slovenskega jezika*, prva knjiga (A-J), Ljubljana, 1976, SAZU.
- Anton KLASINC: Ormož skozi stoletja v luči arhivskih virov, *Ormož skozi stoletja*, Maribor, 1973, str. 68.

Fotografije

- Nekatere fotografije, last Slavice Luknjar, Hum pri Ormožu 40.

Povzetek

V prispevku so najprej zapisane sorodstvene povezave med osmimi generacijami Brumnov. Sledi navedba zemljiških katastrov, knjig in zemljiško-knjižnih listin, po katerih lahko sledimo rodbini Brumen skozi krajevni in kronološki pregled.